

טעמא, מפנוי שבראו אלפים שנה קודם שברא העולם. ובתורה שבראה לפנים, ברא הקדוש ברוך הוא את עולמו. אך הוא דבתי, (יתהlimים קב מה מקום אותן דימשלו ח' לפנים הארץ יסדה ומעשה יריד שמים).

רבי חנינא אומר, מאותם הדברים שעלו במחשבה, קודם שברא הקדוש ברוך הוא את עולמו, ישראל עלה במחשبة, מפנוי שהוא ראוי לקבל התורה. וכל אותן אותיות נכתרו בראשו. בין שעלה במחשبة, ביכול, עמד הקדוש ברוך הוא, וחקק בו את התורה, וכל אותן אותיות נכתבו בראשו.

ועליו נתקיימה התורה. אך הוא דבתי, (רות ד) זו זאת לפנים בישראל. אין זאת אלא תורה, שהיא קודם לישראל, לפנים אלו אותן. והכל היה חוק ונרשם בישראל.

(?"חילופי גרסאות") זו זאת התורה, זו תלמוד ירושלמי. דבתי, (ישעה ח) צור תעודה חותם תורה בלטדי. בארץ ישראל, שם נקראו למודה, ושם היה, ולא בחוץ לארץ. ובתיב, (שם) לתורה, ולתעדות. ועל התמורה, זו תלמוד בבלי, שפה פלו בלשון יהדות, והכל היה לפניו הקדוש ברוך הוא, קודם שברא העולם.

לקיים כל דבר, זה ברית מילה, שהוא קיים בכל התורה. שלף איש געלו, זו מצות חלייצה. ונתן לרעה, זו

מצוות יבום. מכאן אמר רבי עקיבא מצוות חיליצה קודמת למצוות יבום. זו את התעודה בישראל, מכאן אמר רבי עקיבא, מיום שחרב בית המקדש, ננדעו אלופי עצה, והדועות משובשות, והלב אין קיים על בוריו, והולך הכל אחר מראית העין.

אמר רבי יודאי, מצוות יבום משובחת. ומה מקיים מצוות יבום לשמה, נעשה שותף להקדש ברוך הוא. ומה מקיים מצוות יבום לשמה גדול הוא מיזקאל, דכתיב, (חזקאל לו) ויהי קול בהגבאי והגה רعش, שגבו אותה היהת ברعش ולא בנהת.

ר' חנינא אמר, גודלה מצוות יבום, שהמקיים מצוות יבום לשמה, נעשה שותף להקדש ברוך הוא. דכתיב, (רות ד) ולא יכרת שם הפטה. ובתיב, (מלכים א ח) ולא יברת לך איש לנו.

רבי חנינא לטעמיה, ונתן לרעהו, זו מצוות יבום. Mai ונתן לרעהו. אמר רבי חנינא, משל לאדם שהיה טוצה במדבר, במקום לסטים וחיות. פיו שראוهو לסטים טוצה, עמדו עליו, והבוהו, וקפחו כל שברו וכל עמלו.

שמע חבירו, זיין עצמו, והלך והוציאו מיקם, ערום מכל. מה עשה, בנה לו בית, ונתן לו מנהות, ועשה לו מלבושים אחרים ונתן לו. בא לבש אותן המלבושים, וישב באותו הבית, והתחיל להרוויח בתחלתה. ורק ואנתן

לְרַעֲנָה וְדָאִי.

זוֹאת הַתְּעוּדָה בַּיְשָׂרָאֵל, וְלֹא בַעֲזָבִי בּוֹכְבִים, שֶׁלֹא נִתְגַּנֵּה לָהֶם מִצּוֹה זוֹ. וּעֲלֵיכֶם בְּתִיבָּה, (ירמיה י) יַאֲבְדוּ מַארְעָא וּמִן תְּחוֹת שְׁמִיא אֶלְהָה. וְאֵין לָהֶם תְּקוֹמָה, לֹא בַעֲולָם הַזֶּה, וְלֹא בַעֲולָם הַבָּא. דְבָתִיבָה, (ישעיה כב) מַתִּים בֶּל יְחִי רְפָאִים בֶּל יִקְוְמוּ וְגוּ.

(רוית ד) וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם אֲשֶׁר בַשְׁעָר וְהַזְקָנִים עֲדִים יִתְן ה' אֶת הָאָשָׁה הַבָּאָה אֶל בֵּיתָךְ בְּרַחֵל וּבְלָאָה וְגוּ. מִבָּאָן, דְאֵין מִבְּרָכִין שְׁבַע בְּרֻכּוֹת, אֶלְאָ לְבַתּוֹלָה שְׁגָכָרָת בָּלָה. דְבָתִיבָה, (ישעיה סב) כִּי יִבְעַל בְּחֹור בַתּוֹלָה וְגוּ, וּמִשׁוּש חַתָּן וְגוּ.

אֲבָל אֶלְמָן וְאֶלְמָנָה, מִבְּרָכִין לְהוּ בְעֵין שְׁבָעָה בְּרֻכּוֹת. בְעֵנֵינוּ בּוֹעַז וְרוֹות. דָאָמֵר ר' חַנִּינָא בּוֹעַז וְרוֹת אֶלְמָן וְאֶלְמָנָה הוּוּ, וּבְרָכָו לְה בְעֵין שְׁבָעָה בְּרֻכּוֹת, דְשָׁבָח בַתּוֹלָה עַל בְּעַוְלָה בְּבְרֻכּוֹת וּבְמִתְנּוֹת. זו נִקְרָאת בָּלָה, וְזוּ לֹא נִקְרָאת בָּלָה, דְבָתִיבָה כִּי יִבְעַל כּוּ וּמִשׁוּש חַתָּן עַל בָּלָה.

בְעֵין שְׁבָעָה בְּרֻכּוֹת שְׁבָרָכָו לְבּוֹעַז. מַאן אַינְנוּ, הָדָא הוּא דְבָתִיבָה, וַיֹּאמֶר בֶל הָעָם אֲשֶׁר בַשְׁעָר וּבֶל הַזְקָנִים עֲדִים. א/, יִתְן ה' אֶת הָאָשָׁה הַבָּאָה אֶל בֵּיתָךְ. ב/, בְּרַחֵל. ג/, וּבְלָאָה. ד/, אֲשֶׁר בָנו שְׁתִיְהֵן אֶת בֵית יִשְׂרָאֵל. ה/, וּעֲשָׂה חִיל בְּאַפְרַתָּה. ו/, וְקָרָא שֵׁם בְּבֵית לָהֶם. ז/, וַיְהִי בֵיתָךְ בְּבֵית.

פָּרַץ.

ובגין יזכיר, מברכין בורא פרי הגפן לאלמן ולאלמנה בבתולה. ובוילין ברכה זו באמצע. ולבסוף חותם המברך, אשר בראשון ושמחה חתן וכלה וגוי, משומ יזכיר דידחו, דאית ביה עשרה אמונים, בוגר עשרה מאמרות שבחן נברא העולם.

רבי יודאי אמר, שבעה אינון, שseven ושמחה חת. חתן תרי. וכלה תלת. גילה ורינה ד'. דיצה וחרונה חמיש. אהבה ואהובה שש. שלום ורעות שבע.

רבי חנינא, פריש כל חת וחד על קיומיה, שseven חת. שמחה ב'. חתן ג'. וכלה ד'. ומוסיף, גילה ה'. דיצה ו'. אהבה ואהובה ח'. שלום ט'. ורעות י'. דהא אינון עשרה, בוגר מאמרות, שבחן נברא העולם. ואית בברכה זו ה' קולות, שבחן נתנה התורה. ובוילן יורשת בלה בתולה בברכות. דהא היא ראייה. ואלמנה אייה ראייה.

כל העם אשר בשער, זו סנהדרי גדורלה, שהיו שם. במדבר אחר, (شمואל ב כט) מי ישקני מים מבור בית לחים אשר בשער. והזקנים עדים, אלו תלמידי חכמים והפרנסים. ובוילן ברכו ברכה זו להם, דהא פרנס הדור היה, ומנו. אבצן מבית לחים.

(רות ד) ותזכיר לו השבנות שם לאמר ילד בן לנעמי. רבנן פתרין קרא, בהאי. דכתיב, (שמות כט) אם חבל תחבל שלמת רעה עד בא השם תשיבנו לו. האי קרא בנסמה

של אָדָם מְדַבֵּר, בִּזְהַעֲלָמָם. מַלְפֵד, שֶׁנְשָׁמְתוֹ שֶׁל אָדָם יָצָאת בְּכָל לִילָה וְלִילָה, וְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַמְשָׁבֵן אֹתָה, וְלִמְחַרְתָּה מַשִּׁיב אֹתָה לְחִיקוֹ שֶׁל אָדָם.

לְפִיכָךְ צָרִיךְ הָאָדָם לְהַפְקִיד נְשָׁמְתוֹ לַיּוֹצָרָו, וּקוֹרָא חֶדֶפְסּוֹקָא דְרַחְמִי, בְּגַ�זְן (תחלים לא) בִּידָךְ אַפְקִיד רָוחִי פְּרִית אֹתָי ה' אֵל אֶמֶת. וְהַזָּאיל וְהַיָּא בְּפַקְדוֹן, אַפְעַל פִּי שַׁהְיָא מְחֻשִׁיבָת בְּכָמָה חֹבוֹת, הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַשִּׁיב אֹתָה לְחִיקוֹ שֶׁל אָדָם.

בְּעַנְיוֹן זה, צָרִיךְ לְהַתְנִיחַג בְּמִידּוֹתָיו שֶׁל הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְלִלְכָת בְּדָרְכֵיו. דְבָתִיב, (דברים כח) וְהַלְכָת בְּדָרְכֵיו. שְׁחָרִי נְשָׁמְתוֹ פַקְדוֹן בִּידָוֹ שַׁהְיָא מִתְחַת בְּסָא הַכְּבֹוד וְהַזָּא נֹצֵר מִטְפָה סְרוֹיחָה בָּרֵי פַקְדוֹן נְשָׁמְתוֹ בִּידָוֹ.

וּבְתִיב אִם חַבֵּל תְּחִבֵּל שְׁלָמָת רַעַךְ, אִם חַבְלָתְךָ מַעֲשֵׂיךָ, וְלִכְלָבָת נְשָׁמְתָה, שַׁהְיָא מַאוֹר לְבּוֹשׁוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שַׁהְיָא רַעַךְ וַרְעַע אֲבֵיךְ. עַד בָּא הַשְּׁמֵשׁ, בְּשִׁינְגִּיעַ זָמָנָךְ לְהַפְטֵר מִהָּעוֹלָם, תְּשִׁיבֵנוּ לוֹ. דְבָתִיב, (קהלת יב) וְהַרְוָום תָּשׁׁוב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְנָה. תִּנְהַלְוֹ, בָּמוֹ שְׁגַתְנָה לְךָ. אִם חַבֵּל תְּחִבֵּל. אִם חַבֵּל אָדָם מַעֲשֵׂיו, לְאַחֲרֵיכֶן בְּשִׁהְגִּיעַ שְׁעַטוֹן, מְרוֹב חֹבוֹתָיו לְקֹנוֹ, חֹבֵל אֶת שְׁלוֹ, וּנוֹטֵל נְשָׁמְתוֹ.

לְפִיכָךְ בְּתִיב, לֹא תְחִבּוֹל בְּגַד אֶלְמָנָה. מַאי טָמֵא, הַזָּאיל וְמַשְׁבִּינָתוֹ בִּידָוֹ שֶׁל מִקּוֹם, אֵין צָרִיךְ לְמַשְׁבֵּן אֹתָה

פְּעֻם אַחֲרָת. דכתיב, (נחום א) לא תקום פעםיים צרה. כל הנפשות בידו של הקדוש ברוך הוא, אם זבו, נכנסות בণיהם. במחיצתן של הצדיקים בגן עדן. לא זבו, נכנסו בणיהם. רבי נחוניא בר יוסי אמר, מקום נתבאר להם לרשותם בגיהנם, ממשם יוצאות ומשוטטות נפשותם בעולם, ואין להם מנוחה, וחזרה לणיהם, ובאות לאחרי בן, ונחזור משערי חיים, וחזרות לעולם. ומאן איןון. אותן שפהגינו את בריתם. ולא נתעסקו בפריה ורביה.

עד שבא הקדוש ברוך הוא, ובזנה אותן, ושותל ונוטע אותן בעולם. مثل, לאדם שנטע אילן, ראה שלא הצליח, עזקו ושותלו במקום אחר. וכן פעים רבות. דכתיב, (איוב ל) הן כל אלה יפעל אל פעים שלוש עם נבר. (עמוס ט) על שלשה פשי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו. ר' פרתחים בשמים, ובכל פתח ופתח ממנינים. הרשונים רחמנים, ועקריו ושותלו במקום אחר. אם שב בתשובה, הרשונים הרחמנים אומרים לו, צא מן הפתחה זהה, ונעזר לך שתצא מן הפתחה זהה.

בדוגמא זו השנאים והשלשים, אם ישוב בתשובה, וירוחם בבחלה. הרי הרשונים שנאים ושלשים נעשו כולם רחמנים, ווציאווהו. אבל אם יבא לפתח הרביעי, לא יצא לעולם. שנאמר, על שלשה פשי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו. מאין אותן שפהגינו את ברית קודש.

מאי טעמא, דתניין, אמר רבי יוסי אמר רבי יודא, מפני שטמיעט את הקומות. ומנדין אתם בעולם הבא, ומהתמעיטין מעשיהם לפניהם. ועליהם בתיב, (ישעה ס) ויצאו וראו בפניהם האנשים הפשעים כי כי תולעתם לא תמות. שבל הפגם בריתו, בביבול, אבלו פוגם במקום אחר.

רבי יוסי כתה, (תהלים קכ) אשר הגבר אשר מלא את אשפטו מהם וגנו. במתעסק בפריה ורביה כתוב מדבר. Mai לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער. אלא בזמן שהאדם יוצא מן העולם הזה, ונפשו באה ליבגס במקום הרاوي לה, כמה מלאכי חבלה עומדים מצד זה ומצד זה, ובכמה מלאכי שלום עומדים מצד זה ומצד זה, זכה, מקדים לוז מלאכי שלום, ואומרים לו שלום בזאה. לא זכה, מלאכי חבלה מקדים לו, ואומרים (ישעה א) אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו.

ומאן היה. מי שלא נטהעסן להניח בין בעולם הזה. שבל הטענich בין בעולם הזה, ומלמדו תורה ומעשים טובים, אין מלאכי חבלה וגיהנים שולטים בו. הרاء הוא דכתיב, (תהלים קכ) לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער, אבלו מלאכי חבלה, שאינם יכולים לשולות עליו.

שלא יאמר אדם, הרי תורה ומעשים טובים מנינים עלי, ולא אתה עסוק בפריה ורביה. אלא אף על פי שיש בידו

תורה ומעשים טובים, אין נבנש במחיצתו של הקדוש ברוך הוא, ואין לו חלק לעולם הבא.

בגון חד מחרננא, דאפקוּהוּ מתייסר תרעין דההוא עלמא, דאלמיא קליה דרבי ידא חסידא, אטפריד מתרין עלמין. שחריר אין לך אדם בעל תורה ומעשים טובים בחזקיה מלך יהודה עליו השלום, ובתיב ביה, (ישעה לה) כה אמר ה' צו לבריתך כי מות אתה ולא תחיה, כי מות אתה בעולם הזה, ולא תחיה בעולם הבא.

* רבי יוחנן היה בראש, (כהלה יא) בAKER ורעד את זרעה ולערכ אל תנח יrecht וגוי. צריך לחתעס בעולם הזה בפריה וריביה, בבחירהו ובזקנותו, שלא ישתקב מיניה, אף על פי דאייה סבא, לא יסלק גראמייה. מי טעם. כי לא תדע איך יבשר הזה או זה וגוי.

רבי יוחנן קשיישו יומיו, ותקיפו עיניו מלאסתכלא, וחולשא תקיף עלי. קם ואמר, מה אנא לעלמא דאתה, דכא הוילאי, בנין ומיתנו. אמרו ליה, רבינו, מימך אנו שותים, בפה בנין את שבכת דאתקיפו לך לעלמא דאתה, לא נח דעתיה. עד שהAIR הקדוש ברוך הוא את עיניו דחד סבא, קם ואמר, עלייך רבי יוחנן, דאת סבא וחולשא תקיף עלייך, ועל רבי חזקיה דאייה עקר, אמר קרא, (ישעה נו) כה אמר ה' לספרים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי בו, (שם) וננתתי להם בביתי ובחומותי יד ושם טוב מבנים

ומבנות שם עולם אַתָּן לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכְרֵת. נֵח הַעֲתִיה הַרְבֵּי יוֹחָנָן, אמר לֵיה, תְּנוּמָה דַעַתך בָמָו שְׁהַנְּחַת אֶת דַעַתך.
רַבִּי בְּרוֹקָא אָמַר, בְּתִיב, (ויקרא כב) וְנִכְרֵתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מַלְפָנִי. אי הַנֶּפֶשׁ תְּכִרֵת, הַגּוֹף הַהִוא מַה תְּהִא מִמְּנוֹ,
אי הַכִּי, בִּמְהָ קְבָרוֹת בְּרִיקְנִיא, בִּמְהָ צִוְנִין לְמִגְנָא. דָהָא אי
לְבַתֵּר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְנֵי לְהַהּוּא נֶפֶשׁ בְּמַלְקָדְמִין בְּהַאי
עַלְמָא, גּוֹפָא דְשַׁבְּיךָ, אַתְאָבִיד, וְקְבָרָא בְּרִיקְנִיא, אי הַכִּי,
בִּמְהָ גְּרָמִין אַתְאָבִיד, וּבִמְהָ קְבָרִין לְמִגְנָא.

אַלְאָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא יִשְׁצִיחַ עֻזְבָּרִי יִדוֹי, אַלְאָה מַאֲרַעָא
וּמִתְחֽוֹת שְׁמִיא אַלְהָ. וַיַּחֲתֹן לְתֹתָא, וַיַּתְבִּנּוּ בְקִיּוֹמָא
אַחֲרָא גַּו אַינּוֹן תֹּתָאִ, בְּדִירָא דְאַקְרֵי נְשִׁיחָ, וְתִפְנֵן יַתְגַּשׁוּ
לְדָרֵי דָרֵין.

דָהָא שְׁבַע אַרְעַין לְתֹתָא. וְאַלוּ הַז: אָרֶץ. אָדָמָה. אָרָקָא. גִּיאָ.
נְשִׁיחָ. צִיהָ. תִּבְלָל. הַוָּא דִירָא דִילָן. בְּנֵשִׁיחָ אַפְמָא
גּוֹפִין אַלְיָן. אַלְאָ, אַינְהָיו אֲנָשִׁי פְקוּדי דְמַאֲרִיחָו, וְלֹא
אַתְעַסְקָו בְּפִרְיָה וּרְבִיהָ, וְלֹא פְשִׁיטָו בְּרִית קִיּוֹמָא בְעַלְמָא.
לְבָךְ אַינּוֹן יַתְגַּשׁוּ בְּנֵשִׁיחָ לְדָרֵי דָרֵין. וְלֹעֲזָלָם לִיתְ קְבָרָא
לְמִגְנָא, וְלִיתְ צִוְנָא בְּרִיקְנִיא.

וּבְהַהּוּא דִירָא דְנְשִׁיחָ, לֹא הוּא אַלְאָ אַינּוֹן דְאַקְרֵון גּוֹפִי מִגְנָן,
גּוֹפִי דְלִמְזָן נְחַתֵּין תִפְנֵן, וְלֹא עַבְדִּין תּוֹלְדִין, דָהָא
נְשִׁין לֹאו בִּינְיִיהָ. וּזְרַעַי וְאַכְלִי, וְאֲנָשִׁי בְלִ מה דְעַבְדִּין.
נֶפֶשִׁין עַל דָלָא יַתְבִּנּוּ בְהַאי עַלְמָא, אַתְדַחֵין מִבִּמְהָ תְּרֵעַי,

וְאַזְלִי וּמְשֻׁטְטִי בָּהָאֵי עַלְמָא, עַד דִּינְשְׁבָחָן פְּרוֹקָא.
וְאַלְיָן אִתְקָרְוָן שְׁבִינּוֹת. הָךְאָ הוּא דְבָתִיב, וַתְּקָרְאָנָה לוֹ
הַשְׁכִּנוֹת שֶׁם וְגַוִּי. וְהָאֵ נַפְאָ אִתְבָּנִי לְאִתְקִיְמָא בְּתִיבָּל
אַרְצָו.

רַבִּי יְהָדָא הָוָה קָמִיה דָרְבִי עֲזָרִיה בֶּר סִמְאִי, אָמַר לֵיה,
צְדִיקִים דָאַזְדְּמָן לוֹן חֹבֶה מַאֲגִינוֹן בְּרִיתּוֹת דָאָרִיְתָא,
וְחַשְׁבִּי תְשֻׁבָּה וְמִתְהָ, מִתְהָ מִכְפְּרָת עַלְיָהּוּ, אוֹ לָאו. אָמַר
לֵיה, אֵין. וְלֹזְמָגִינוֹן דָאַתְעַגְשָׂו בָּהָהָוָא עַלְמָא, וְאַתְכְּפָר לְהָזָן.
חַמָּא אַגְּפּוֹי יְרֹוקָי. אָמַר לֵיה, אִימָא מַה דְתִיְמָא, אָוָרִיְתָא
הָוָא דָלָא מִקְבָּלָה טוֹמָא. שְׁגָנָא מָר, (ירמיה כט) הַלְוָא כָּה
דָרְבִי כָאֵש נָאֵם הָ. הַרְהָוִרִים רְטִישָׁן בְּלִבְבָּךְ. אָמַר, סָוד הָ
לִירָאָיו. עַשְׂרָה סְבִי קְטוּלִי מַלְכּוֹת אַתְעַגְשָׂו עַל מִכְרִת יוֹסֵף.
אָמַר לֵיה, רַבִּי עַקְיָבָא לִית לֵיה זְכוֹת אָבוֹת. אָמַר, (דברי הימים
א יט) וּמְבָנִי יְשַׁשְּׁכָר יוֹדֵעַ בִּינָה לְעַתִּים.

פָתָח וְאָמַר, (בראשית כ) וַיָּבֹא יַעֲקֹב מִן הַשָּׂדָה בְּעֶרֶב וְתִצְא
לָאָה לְקַרְאָתוֹ וְתֹאמֶר אַלְיָ תָבֹא כִּי שְׁכָר שְׁבָרְתִּיךְ.
שְׁכָר הַשְׁתָּא, שְׁבָרְתִּיךְ לְבַתָּר זִמְנָא. יְשַׁשְּׁכָר: יִשְׁשָׁכָר.
וְלִבְתָּר זִמְנָא, נָהָוָ לְמַלְכּוֹת שְׁמִים. גּוֹפִין דְלָהָזָן יְשַׁתְּאָרוֹן
בְּדוֹכְתִּיחָו בָּהָאֵי עַלְמָא, וּבָלָא אִתְהָדָר בְּמַלְקָדְמִין. (שם מט)
אִישׁ אֲשֶׁר בְּבִרְכָתוֹ בָּרְךָ אַתָּם בְּתִיבָּ.

נִפְלָעַל אַגְּפּוֹי רַבִּי יְהָדָא, וְאַדְמוֹן. אַחֲזוּ לֵיה בְּחַלְמִיה הָאֵי
קְרָא, (קהלת ח) אֶל תַּהַנֵּן אֶת פִּיךְ לְחַטְיאָ אֶת בְּשָׁרֶךָ.

נִכְנַסְתָּה סְתֻוָם. מֵהַהוּא יוֹמָא לֹא אֲשֶׁתְּעִי בְּהָאֵי. אֶלָּא הָוּה אָמֵר, (תְּהִלִים לו) מָה יִקְרֵר חַפְדָךְ אֱלֹהִים וּבְנִי אָדָם בְּצַלְבְּנֵפִיךְ יְחִסְיוֹן. וּבְצַלְבְּנֵפִיךְ מִטְשָׁשָׁ, וְלִית לְמִשְׁתְּעִי בְּבָנוֹי דִילִילָה. דָהָא חַסְדָה בְּכוֹלָא אֲשֶׁתְּבָחָ.

אָמֵר רַבִי עֲזֹרִיא, וְדָאי הַכִּי הוּא, דָהָא בְּתִיב (דְּבָרִי הַיּוֹם א טז) אֶל תְּגַעַו בְּמִשְׁיחִי וּבְנְבִיאִי אֶל תְּרֻעוּ. וּבְתִיב (אַיּוֹב יב) אֲשֶׁר בְּיָדו גַּפֵּשׂ כָּל חַי וּרוֹחַ כָּל בָּשָׂר אִישׁ. בְּכַבְשֵׁין סְתִימָאִין דִילִילָה, לִית לְמִשְׁתְּעִי בְּלָל, דָהָא מָאֵן דְבִידִיה רַוְחִין וּגְשָׁמָתִין הַצְדִיקִיא. מִילִין סְתִימָאִין דָאִיהוּ עֲבִיד, לִית לְאַעֲלָא בְּהַזּוֹן.

(רות ד) יָלֵד בֵּן לְגַעֲמִי, בְּהָאֵי אֲשֶׁבָּחָת אַבְדָּה דְאַבְדָּת. מִקְאָן, דָהָהוּא גַּפֵּשׂ דָנֵד מְגֻפָא דְקִיקִיק, לִית לִיה רְשֹׁו לְאַגְּהָרָא וְלְאַתְפְּשָׁטָא, לְמִיחּזֵי לִית לִיה חִילָא, דְבָתִיב (אַיּוֹב לו) יִשּׁוּב לִימֵי עַלְוָמוֹ.

בְּהָהִיא שְׁעַתָּא דְגֻפָא דָא אַתְבָּנִי, מִיד וְתִקְרָאָנָה לוֹ הַשְּׁבִנּוֹת שֶׁם. וְאַמְאִי הַכָּא שֶׁם. בְּכָל אֶתְרָ דְבָתִיב שֶׁם, דָא אִיהוּ גַּפֵּשׂ. כִּמָה דָאת אָמֵר, (רות ד) וְלֹא יִקְרַת שֶׁם הַמַּת, דָא אִיהוּ גַּפֵּשׂ. וְהַכָּא וְתִקְרָאָנָה לוֹ הַשְּׁבִנּוֹת שֶׁם, אִינּוֹן שְׁבִינּוֹת קָרְוָו לְהָהּוּא גֻפָא דְאַתְבָּנִי הַשְׁתָא שֶׁם, קָרְוָו לְהָהּוּא גַּפֵּשׂ, לְאַשְׁתְּבָלָלָא בְּהָהּוּא גֻפָא. דָהָא לְזִימָנִין זְמִינָא תִּפְנֵן גַּפֵּשָׁא, וְלֹזְמָנִין לֹא זְמִינָא, בְּגִין דָאַולָא וּמִשְׁטָטָא בְּעַלְמָא, וּכְדִין קָרְוָן לְהָלְגָבִי הָהּוּא גֻפָא.

ובשעתה דרעותה אתער, לאן אוזלת. לנבי קברי האבון, לנבי קברי דחסידי, עד לאיתער בזען הבא, ושאר נשמותין קרוון לה, ואתה ואשתבחת ואשתבללה באתר דא.

וְהִא בַּתִּיב, (איוב לד) אֵם יִשְׁים אֶלְיוֹ לְבוֹ רָוחוֹ וְנִשְׁמַתוֹ אֶלְיוֹ יִאֱסֹף. שֶׁאָנִי הָבָא, דְּהָהָנוּ גּוֹאֵל קָרוֹב, דְּהָא תּוּלְתָּא יִתְּיִיר, הַהָוָא גּוֹאֵל דְּאִיקָּרִי קָרוֹב, דְּאַתְּעַר לְמַהֲיוֹ זְמִינָא תְּפִזֵּן, מִיד דַּאֲתַעַר לְנַגְּבָה. וְהָבָא דְּהָהָנוּ רְחִיקָה, אַצְטְּרִיכָה לְמַיְקָרִי לְהָ, דְּהָא מְחַשֵּׁבָה רְחִיקָה הָהָ. בְּמְחַשֵּׁבָה קָרִיבָא לֹא אַצְטְּרִיךָ, אֶלְאָ הִיא אַתָּת בְּהָהָוָא אַתְּעַרְתָּא לְאַתְּבָנָה תְּפִזֵּן. עַל דָּא וְתְּקֻרָנָה לְהָהָוָא גּוֹפָא שֵׁם, הָהָוָא גְּפַשׁ לְאַתְּבָנָה תְּפִזֵּן.

רַבִּי סִימָא הָאמֵר, בְּכֹמָה דּוֹכְתִּי עֲבֵיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא חָסֵד בָּאַיִן נִפְשָׁאֵן הַלָּא אַשְׁבֵּחַ נִיחָא. בְּגַנִּין הַלָּא עֲבֵידָוּ חָסְדָּא, וְלָא עֲבֵידָוּ בָּר.

וּמָה אַעֲבֵיד מִפְּנֵיהוּ, הָהִיא נִשְׁמָה דְּאֹזְלָת בְּלָא וְלָד לְהָהָוָא עַלְמָא, וְלָא עֲבֵידָת בָּר. רַבִּי סִימָא וְרַבִּי יוֹסֵי, חָדָם, נִחְיָת לֵיהֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְאָרֶץ הַתְּחִתּוֹנָה. וְחָדָם, בָּאַבְדּוֹן, מִאן דְּנִיחָת תְּפִזֵּן, אַתְּאַבֵּיד מִפְּלָ וּבְלָ. וּלְלִיחָם בַּתִּיב, (וַיָּקֹרֶא כֵּן) וְהַאֲבִדָתִי אֶת הַנֶּפֶשׁ הָהִיא.

רַבִּי יַדְאֵי בָר סִימָן הָאמֵר, זֶבָּאָה מִאן דְּאַשְׁתַּדֵּל לְמַגְדָּע בְּהָהָוָא עַוְלָם דְּנִשְׁמָתִין תְּפִזֵּן. מִאן דִּידַע בַּיְתָה, וְאַשְׁתַּדֵּל

למנגד בעיה, לית ליה שעורה לחכמתיה.

רבי פרחיה אמר, כל זמגא גנופא לא נח בדוכתיה, נפשא דיליה אופ הבי. ואיהו הוה משתדייל תדייר, למנגד בה היא עלמא דגשפתין.

יומא חד הוה איזיל בחקלא, ואשתחח חד גופא תהות אילן חריב מית. אשכח בהיא, ואשכח דהוא יהודאי, ואשכח קריין דמצוח, וספרא דאנדרטה בהדייה.

אמר ודי תלמיד חכם הוא. אשתרדל בקביריה, ואיזיל למלה, ואתקין ליה תקריין, וקברא, וזמין בני נשא, ובכה עלייה, ואשתחדל עלייה, ואפיק כל מה רהוי בידי. בינו דאתגנוו ואתקבר ההוא גופא, נפש דליה אעלת לנו מתריבתא עילאה. אמרו לה, לית לך הכא השטא רשות לאעלא בדוק דטגרא עילאה. זילי ואשלימי טיבון, למן דאשלים לך.

יומא חד, רבי פרחיה הוה יתיב אבא דפתחא דלוד, והויה עציב, דרחקא ליה שעתה. אתה חד בר נש לגביה, אמר ליה, רבי תיבעי למיהך בדוק פלוני בהדיי, ואתן לך מאני בסוף, בגין דנשתדל באורייתא בחדא באורחא, אמר ליה ניזיל. אזולג. אמר ליה, רבי, Mai דכתיב, (קהלת ט) כי החיים יודעים שימנותו והמתים אינם יודעים מואמה. אמר ליה החיים אלו הצדיקים, והמתים אלו הרשעים.

אמר ליה חיך רבי, אפילו הרשעים בה הוא עלמא, ידען

בצערא דידחו, זידען ביקרא צדיקיא, זבדיגהון דרשיעיא. אמר ליה, איז הבי מאי זהמתים אין זודעים מאומה.

אמר ליה, בהאי עלמא בתיב. דהא צדיקיא דאיךון חיים, מסתכלין זידען דימותון, זומיגין למשיב דינא, דאית דין זאית דין. בדבר אחר, (שם ז) והמי יתנו אל לבו. אבל רשותים דאיךון מותים, לא זידען, ולא משגיחין, ולא מסתכלין בעובדי דההוא עלמא כלום. ומאן דלא ידע בעזבדא דההוא עלמא, איךרי מית. בגין דהאי עלמא לאו מבני חייא. דההוא עלמא רגשמתין ורוחין איה, והאי עלמא דגופא הוא.

ההוא עלמא דידיiri ביה רוחיהון דבני נושא, זרמיין בדריוקנין, אשתחמודען דא לדא, זידען בטה דזמין למשיחי בעלמא. ומשתדלין למנדע ביקרא דמאריהון תפון, בגין דההוא מלבושא דההוא עלמא.

בד מטה לההוא חקל, אמר ליה נתעכט השטא, ארנה. אמר ליה, אמא קא מתרחטה. אמר ליה אבידא קא אביד לי בהאי דוכתא. אמר, קודשא בריך הוא זומיגינה לך.

אשבחו חד מערתא. אמר ההוא גברא, ר', ניעול הכא, דהא ידענא דאשתחמודענא הכא. אעלו. נתהין בדרגין, עד דמיטו לנו כי חד פרדס, וחמי תפון אילגין משגינין.

דא מז דא ומשאר אילני עלמא, וחד אילן משניא משאר אילני.

סלייקו תפּוֹן, שמעו חד קלא דמשרין סגיאין, דהוו אמרין, (תהלים זח) בזאו נשתחו ונברעה נברעה לבני הארץ עושנו. פּוֹתָה רבי פרחיה, אמרמאי האי. אמר ליה שותוק. אמר רבי פרחיה, האלהים, בד מטינא עטיה לאמצע דהאי פרדייס, וחמיגא טריין ארכין, ומשרין מסטרא דא מסטרא דא, ואמרי ליהמאי האי, ואמר לוי, הכא מתפרשין אורחין הנפשין, מאן דאולין לנו עוז, ומאן דאולין לגיהנם. מאן דאול לנו עוז, אלין אולי בהריה, ואשלימוי ליה שלמא. ומאן דאול לגיהנם, אילין גטליין ליה למידן ליה בגיהנם.

אעבעגנא ההוא פרדים, ומטינא לשורין ומגדلين ותרעים. בד מטינא לתרעה חה, האיקרי שער המורת. קרא ההוא נברא, פתחו לי שער צדק. אמר ליה אמא. אמר לוון, בשליחותא דמאריה דעלמא קא אתה. פתחו ואמרו לוון, מאן יhab לילוד אשא באתרא דא. אמר להו דא איהו רבי פרחיה. אמרו דא הוא דאשלים לך חסיד בההוא עלמא. אמר אין.

פתחו ליה. ואמרו, אפשרתו ליה, דלית רשו למייעל הכא בגופא בההוא עלמא. מיד אפשרתו ליה, ואתלבש בגיןירין הנגנתא דלנו.

וְעַל וְחַמִּי הַהוּא רָקִיעָא דַעַל גַּבֵּי הַהוּא גַּנְתָּא. דַהֲהוּא רָקִיעָא אַתְפֶּרֶשׂ מִהַהוּא רָקִיעָא דְקָאִים עַל שָׁאָר בְּנֵי עַלְמָא. רָקִיעָא דָא אַתְתַּחַם בְּתַחַוּמָא מִבְּלָ גַּוְגִּין דַעַלְמָא. אַרְבָּע חַלוֹנִי מְשֻׁקּוּפִין פְּתִיחָין בֵּיה בְּאַרְבָּע סִיטָּרִי עַלְמָא, וְחַד בְּאַמְצָעִיתָא.

חַלוֹן חַד דְבָסְטָר מְזָרָת, בֵּיה קִיּוּמִין אַרְבָּע מְשֻׁקּוּפִין מְרָקְמָן, בְּרוֹא דְאַרְבָּע אַתְזָוּן יְהוָה, סְלָקִין לְתַרִיסָר, תַּלְתָּה אַתְזָוּן לְכָל חַד וְחַד.

תַּלְתָּה זְמִינִי בְּיוֹמָא, מִתְחַבְּרוֹן אַינְנוּן מְשֻׁקּוּפִין, וְאַתְזָוּן כוֹלְהוּ מִתְחַבְּרוֹן לְשָׁמָא קְדִישָׁא. חַד מִמְנָא קִיּוּמָא לְהַהוּא סְטָרָא, יְעוּרִיאָל שְׁמִיה. וְאַרְבָּע מְפַתְּחִין בִּידֵיה, דְאַיְהוּ פְּתָח בְּהָוָא אַרְבָּעָה תְּרָעִין, דְאַינְנוּן עַל גַּבֵּיה דַהֲהוּא רָקִיעָא. וְלִיתָּה מְאַן דִּינְדָע בְּהָוָא.

בְּרָבִירִישׁ יְרָחִי וְשְׁבָתִי, דְאַתְזָוּן אַינְנוּ נְפָשָׁן דְמִשְׁתְּחַפֵּן עַם גּוֹפָא בְּקָבְרִי, לְמִכְרָע וּלְמַסְגָּד קְפִי אַינְנוּ תְּרָעִין לְמַאֲרִי כוֹלָא. כְּדָבָר אַחֲרָה, (ישעה ס) וְהִיא מִדי חֶדֶש בְּחֶדֶשׁ וּמִדי שְׁבָת בְּשִׁבְתָּהוּ יָבוֹא כָּל בְּשָׁר לְהַשְׁתְּחֹות לִפְנֵי. כֵּל, לְאַסְגָּאָה אַינְנוּ נְפָשָׁן דְדִיְירִי עַם גּוֹפָא, וְאַיְתָקְרָוָן כֵּל בְּשָׁר.

חַלוֹן אַחֲרָא דְבָסְטָר דְרוּם, בֵּיה קִיּוּמִין שִׁית מְשֻׁקּוּפִין, *) לֹא עַלְלִין לְהָאִי אַתְרָה, אַלְאָ אַינְנוּ דְלָעָן קְרִיאָת שְׁמָע בְּרֻעּוֹתָא, וּבְכּוֹנָה בְּכָל יוֹמָא.

אמֶר רַבִּי פְּרַחְיָא, הָאֱלֹהִים, כִּד אָסְתַּבְלָנָא בְּהַהוּא חַלוֹנָא,

קריב ההוא ממנא, וענאל שמייה, די ממונה על תרפא דסטר דרום, אמר לי, קומ בקיומך, וחמי האי חלון, דלית רשו לא עלא תפון, ולא למחמי ביה, בר אינון דלען בקריאת שמע בדקה יאות.

ובכל אינון דלען בקריאת שמע בדקה יאות, שתין ממון עליון קפיה, ומכתירין ליה בכתрин קדישין, ואמרין ליה, דא הוא כתרא דפלוני דלען בקריאת שמע בדקה יאות.

שאיילנא ליה, ואמרי ליה, מארי, האי קריית שמע בדקה יאות מה הוא. אמר לי, אי חסידא, רוז עילאה איהו הכא. בקריאת שמע אית בה ארבע פרשין.

פרק קדמאת דיהודא, דאיהו תרין יהודין, בתריסר תיבין. שית תיבין ביהדות עילאה. ושית תיבין ביהדות אה"ר. פרשה תניננא ואהבת, במא"ב תיבין, ברוז דשם דמא"ב אהוון.

פרק תילתאה, והיה אם שמווע, דאתבליל ימינה בשמאלא, ושמאלא בימינה. ואיהו ברוז וסתרא דרתיבא קדישא, עד ושמתם. דאיהו פרשתא דשלטא על כוֹלָא. איהי ברוז דע"ב תיבין, גוּרָזָה דע"ב שמהן דרתיבא קדישא.

פרק רביעאה, ושמתם, דאיהי חמישין תיבין, האיהו לקביל חמישין תרעין הבינה. פרשה דעתית בלילא

מִבְוָלָהוּ וְסַלְקֵין פֶּרְשֵׁין לְמִנִּינָא דָאָדָם.

ובכל שאר דוכתין, בין בפקודי דאוריתא, בין בל שאר דוכתי דאוריתא, בכורה לחוד, ונוקבא לחוד. והכא דאייה ייחודה, דאתהיחד ביה קודשא בריך הוא, דבר ונוקבא אתרבנישו בחרדא, וסלקין בשערא חדא.

רכורה אשתלים בה, מה דלאו הבי בכל שאר הוותי דאוריתא. ורא שבחא דמהימנותא עילאה, למגדר דהא הוא האלהים. רכורה אשתלים בנוקבא, ואתבלל חד בחד, רכורה אתרבני בנוקבא. ורא אייה ייחודה שלים, ולא אית שלימו אלא רכורה ונוקבא בחרדא. ותא חוי, כל מאן דאשלים ייחודה בדקא יאות, ומכוון בפרשיות אלין בכל יומא. זכי לאلين משקופין וחלוגין, למהו שלים הכא. ולית מאן דיעבב על ידו, ובלבך דיקרי בדקא יאות, ויבין בהני רזין עילאיין.

ואחד בימינא דילוי ואמר ליה, אי חסידא, תא חמוי יקר דאיןון דמייחדי שמא קדישא בדקא יאות, ולעאן

בְּקָרִיאת שְׁמֹעַ בְּגֻנוֹנָא דָא.

אעילנא בחד היכלא, ובההוא היכלא هو שם"ה היכלים, בחושבן יומי שטא. אברם יצחק ויעקב שליטין בההוא היכלא, ואדם הראשון בגוניהו.

וחמיגנא בפה חביבי נשמתין, מתלבשין ברקימנו דאלנא דתמי, ובפה גונין דיקרא עילאה. ועילין גו

היבלא, וויפיאל רב ממנא על בולא, רב ממנא דאוריתא בחדיהו.

פתח ואמר, אתערו קדיישי עלמא, הא בגיןון קדיישין, דקא מײיחדי שמא קדיישא, ומכווני ברועותא דפירושין דקראיאת שמע.

ואדם הראשון חמיינא דמשתדל בהו. ובשעתא דעהלת קראיאת שמע דקרי בר גש, סליקא בקדמיתא להאי היבלא, וארח בה אדם הראשון, אי חסר אותן מקרית שמע, לא מקבל לה. זהא חסר בגיןונא דאדם, האיה רם"ח, באינון תיבין דחויזר שליח צבור.

ואי אשכח יתה בדקא יאות, מקבל לה, ונטלין אברם יצחק ויעקב מגיה, ונשקין לה. מאן חמי חרוה, מאן חמי ערבותיא, אבל איןן צדיקיא בגיןתא דעדן, דקא אתיין בההוא חרוה.

ובשעתא דייתי לההוא עלמא, מאן ייחמי חרוה דיליה, דאותבין ליה אבן לגביהו תרי זימני ביומא, ובכל יומא נחית עלייה טלא מרישא דמלכא.

ובההוא טלא, ידע ואכלי מיבלא, די מלacci עילאין אכליין. וידעין מה בההוא, ומה דיחסוי, ומה דזומין למיחסוי, עד זמנה דקודשא בריך הוא יוקים לנופי דסרייחן בהאי עלמא, ויוקים לוון הקדוש ברוך הוא, בגיןונא מתתקנא בדקא יאות.

בחלוֹן דבְּסֶטֶר דָּרוֹם, הוּוּ רִשׁוֹמֵין שׁ, דְּבְּסֶטֶר דָּא וּ, וּבְסֶטֶר
אַחֲרָא וּ, וּבְסֶטֶר אַחֲרָא וּ. שֶׁאַילְגָּנָא לְהַהְוָא גַּבָּרָא,
וְאַמְּגָנָא, מַאי הַנִּי אַתְּזָוּן, אָמַר לֹא יַדְעַנָּא.

עד דאתא הַהְוָא מִמְּנָא, וְאָמַר לֵי, אֵי חַסִּידָא, אַינְנוּ אַתְּזָוּן,
סִימְגָּנָא דְּפִרְשִׁיְתָא דְּקִרְבָּתָשׁ שְׁמָע. וּבָאָה חַזְלָקִיהּ דְּמָאוֹן
בְּאָמַר לוֹן בְּכָל יוֹמָא בְּרֻעוֹתָא דְּלָבָא.

חלוֹן אַחֲרָא דְּבְּסֶטֶר צָפוֹן, בֵּיהַ קִיְּמָן תְּרֵין מִשְׁקוֹפִּין, וְחַמְשָׁ
אַתְּזָוּן מַלְהָטִין וּמַתְּגַצְּצִין בְּגַנוֹּיָהוּ. תְּרֵין אַתְּזָוּן בְּסֶטֶרָ
דָּא, וְתְּרֵין אַתְּזָוּן בְּסֶטֶרָא דָּא, וְחַד לְעִילָּא מַגְּיָּהוּ פְּלִיאָ
עַלְיָהוּ. וְאַינְנוּ בְּרוֹא דְּשָׁמָא קְדִישָׁא אַיְקָרִי אֱלֹהִים.

בְּחַלוֹן דָּא וּבְאַינְנוּ מִשְׁקוֹפִּין, שְׂרֵין תְּרֵין מִמְּנָן בְּהַהְוָא
רַקְיָא, וְאַינְנוּ צָרְטָק וּגְזַרְיאָל, דֵי מִמְּנָן תְּפֹן בְּהַהְוָא
סֶטֶרָא דְּלָא אַתְּפַתְּחָתָה.

וְתְּפֹן אֵית חַד הַיְבָּלָא, מַרְקָמָא בְּכָמָה גַּוְנוּגִין, וּבְכָמָה צַיְירִין.
וּבֵיהַ קִיְּמָן כָּל אַינְנוּ דְּמַקְדְּשִׁי שָׁמָא דְּמַאֲרִיחָן
בְּאַמְּרָה בְּכָל יוֹמָא, לְבַתֵּר דְּמַבְּרָכִין לֵיהַ, וְאָוּמָרִין בְּרוֹךְ הָ
הַמְּבֹרֵךְ לְעוֹלָם וְעַד, וּמַקְדִּישִׁים לֵיהַ לְבַתֵּר בְּקָדוֹשָׁה
מִשְׁוֹלֶשֶׁת.

וְהַהְוָא הַיְבָּלָא אַיְקָרִי מִשְׁוֹלֶשׁ, בְּדָבָר אַחֲרָ, (ירמיה) הַיְבָּל הַיְ
הַיְבָּל הַיְ הַיְבָּל הַיְ הַמָּה. וְהַהְוָא הַיְבָּלָא אַיְהוּ מִשְׁוֹלֶשׁ.
וּשְׁאַילְגָּנָא מַאי הָאֵ. אָמַר הַהְוָא גַּבָּרָא, אַלְיַן אַינְנוּ דְּלָא
אַכְּלִי בְּכָל יוֹמִיהָן עַל דְּמָהָן.

בגין דגשׁמְתָא דבר נִשׁ בַּהֲאי עַלְמָא, נִפְקַת מִגְנִיה בְּכָל לִילִיא וְלִילִיא. בְּצִפְרָא אֶתְהָדָרָא לֵיה, וְשִׁרְיָא בְּחֹטָםָא דָבָר נִשׁ, וְלֹא עַאלְתָה וְלֹא אֶתְיִשְׁבָא בְּמַעְוִי, עַד דְּמָבָרֶךָ לְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְמַצְלִי עַל דְּמִיתָה, כְּדִין מִתְיִשְׁבָא בְּדִוְבָתָה.

וְעַל דָא בְּתִיב, (ישעה ב) חִדְלוּ לִכְמָן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפוֹ. מַאי אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפוֹ. בגין דגשׁמְתָא בְּצִפְרָא, וְאָוֹמֵר לָהּ הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, זִילִי, וְשִׁרְיָי לֵיה בְּחֹטָמוֹי, עַל מַנְתָה דִיְצָלִי צְלָוְתָה. אֵי מָבָרֶךָ הוּא בְּדִקָא יָאָזֶת, תְּשִׁרְיָה בְּגֻווִיתָה, וְאֵי לֹא, פְּרָחָא וְסִלִיקָתָה, וְאַשְׁתַבָּח בָּר נִשׁ דְחִסְרָא מִגְנִיה הַהְוָא קְדוֹשָׁתָא דגשׁמְתָא.

וּבַיּוֹן דגשׁמְתִיה חִסְרָא מִגְנִיה, בַּמָה נִחְשָׁבָה הוּא, לֹא אֶתְחַשֵּׁב לְכָלּוּם, בְּאַלְוּ לֹא הָוּה בְּעַלְמָא. וְעַל דָא, אָסִיר לֵיה לְאִינְישׁ לְבָרְכָא לְחֶבְרִיה, עַד דְמָבָרֶךָ לְמַאֲרִיה בְּשִׁירָותָא דצְלָוָתָא.

* וְהַחְזָן אָוֹמֵר בְּרָכוּ אֶת הָא, וְהָוָא אָוֹמֵר בָּרוּךְ הָא הַמְבָרֶךָ לְעוֹלָם וְעַד. וּבַיּוֹן דְמָבָרֶךָ לְמַאֲרִיה, מַתְפָן שְׁרוֹתָא דצְלָוָתָא לְצָלָא. וְעַל דָא שְׁרִיאָן קְדוֹשָׁא. וּבַאֲין אִינְנוּן דְמַבְרָכִי וּמַקְדְשִׁי לְמַאֲרִיהוֹן בְּכָל יוֹמָא, בְּרָעוֹתָא דְלִבָא. בְּהַחְיָה שְׁעַתָּא אוֹלִיבָנָא, דְלִיתָר רְשָׁוֹ לְצָלָא צְלָוָתָא בְּעַשְׂרָה, עַד דְמַבְרָכִין לְקַוְידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּשִׁירָותָא דְכּוֹלָא. וּבַיּוֹן דְמַבְרָכִין לֵיה, צָלוֹ צְלָוָתָהוֹן.